

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

14.01.2019

A. Αυτή εδώ η συνέλευση συγκλήθηκε σχετικά με την δίκη μας προετοιμασία, με ποιο τρόπο δηλαδή πρέπει να αποπλεύσουμε στη Σικελία· σε μένα όμως φαίνεται ότι πρέπει να σκεφτούμε ακόμα και για το ίδιο το ζήτημα αν δηλαδή είναι καλύτερο να στείλουμε τα πλοία και να μη αρχίσουμε έναν ασύμφορο πόλεμο εξαιτίας μιας τόσο σύντομης απόφασης για σοβαρά ζητήματα υπακούοντας σε ξένους άνδρες. Και όμως εγώ βέβαια αποκτώ ιδιαίτερη τιμή εξαιτίας ενός τέτοιου είδους ζητήματος και φοβάμαι λιγότερο από άλλους για τη ζωή μου, επειδή νομίζω ότι είναι καλός πολίτης όμοια όποιος τυχόν προνοεί κάπως και για τη ζωή του και για την περιουσία του.

B. Ο Νικίας στη συνέλευση υποστηρίζει ότι η Σικελική εκστρατεία είναι ένα παράτολμο εγχείρημα. Θέτει λοιπόν, το θέμα εξ αρχής και αναρωτιέται αν τους συμφέρει αυτή η εκστρατεία. Τονίζει ότι δεν φοβάται για τη ζωή του και ότι μολονότι αποτελεί γι' αυτόν μεγάλη τιμή η ανάληψη της ηγεσίας της εκστρατείας θεωρεί ανεπίκαιρη μια τέτοια ενέργεια. Τέλος, υποστηρίζει ότι δεν είναι λογικό να εκθέτουν σε κίνδυνο τα κεκτημένα τους για άγνωστα και αβέβαια αγαθά.

Γ. τῆς νεώς, βραχειῶν βουλῶν, μεγάλῳ πράγματι, ἄνδρα ἀλλόφυλον, ἀγαθὲ πολίτα, ξυλληγῆς, ἐκπέμψειν, πιθοῦ, εἴποι, κατάσχεσ.

Δ1. περί παρασκευῆς: εμπρόθετος επισημαστικός προσδιορισμός της αναφοράς στο **ξυνελέγη ἐμοί:** δοτική προσωπική στο **δοκεῖ**

ἐκπέμπειν: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στην απρόσωπη έκφραση **ἄμεινον ἔστιν**

ἀνδράσι: αντικείμενο στο **πειθομένους**

ἑτέρων: γενική συγκριτική, β' όρος σύγκρισης από το **ἦσσον**

πολίτην: κατηγορούμενο στο υποκ. τούτων από το σύνθετο **εἶναι**

Δ2. Υπόθεση: "εἰ τὰ τε ὑπάρχοντα... παραινοίην... κινδυνεῦειν," (εἰ+ ευκτική).

Απόδοση: "Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ... ἂν μου ὁ λόγος εἴη," (δυνητική ευκτική).

Πρόκειται για απλή σκέψη του λέγοντος.